

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Casio Scholastico. 149.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πέρας ὑπολάσιν. εἰ τοίνυ ταῦθ' οὕτως ἔχει, ἔχει δὲ καὶ μὴ θέλωμεν, τοὺς καὶ ταῦτα καλέεισε εὐκλεῶς ζῶντας ὑλάσωμεν.

Τῷ αὐτῷ. ρμν.

Οὐδὲ τῆς εὐτῆς βίοντων, ὧ θαυμασίε, λόγος, ὄρκου πιστότερος ταῖς ἀπάντων τῆς ἀκούοντων τεφραοῦται ψήφοις. τὸ δὲ σφόδρα φιλεῖσθαι βύβλας, ὑπὸ τῆς σφόδρα φιλεῖν ἴπλεται. οὐκ οὐδὲ εἰ μὲν πιστεύεται βυβλήμεθα. εὐβιῶμεν. εἰ δὲ ἀγαπᾶσθαι, ἀγαπῶμεν.

Κασίω χολαστικῷ. ρμβ.

Ἄγαν ἐκθειάσας τὴν ἀρώνην γραφεῖσαι μοι παρὰ σὲ περὶ ἀρετῆς καὶ τοῦ μὴ εἶναι χερμάταν ὀπισθὴν, σύμβολον ἐξήνεγκας τῆς πεπεῖσθαι τὴ καλῶς ἔχειν, τούτοις οὐ φάσκειν πεπεῖσθαι ὡσπερ γὰρ ἀφύρομεν, ὑποφύρομεν, εἰ σφρονοῦμεν, οὕτως ἀγαυμάζομεν, ἀγρούμεθα. ἄσκει τοίνυ ταῦτα. εὐκλειαν γὰρ ἀθάνατον ὀδύει.

Επιμάχῳ. ρν.

Ἐπειδὴ τί βέλτερο, μεγαλιώσι τὰ φυλακίμεθα, μαθεῖν ἐθέλων γέγραφας, ἰοδί ὅτι δέλτα ἦν μικρὰ, ἴσω τὸν νόμον ἀδίνοντα, ἀπὸ ἐφόρου οἱ τῆς Ἰσθαίων καθιγίται, ὡσπερ νῦν αἱ γυναῖκες τὰ εὐαγγέλια τὰ μικρὰ. ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν νομοθέτης εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐμβάλλων, καὶ τὴν λήθην ἐξοστρακίζων ἐθέτισεν, ἐξάφεις τὰ δικειώματα ὅτι τῆς χειρὸς σου, τὰ τέτιν ἐξαρίστης, κρεμάσθαι. αὐτὸν δὲ τοῦ μὲν ἔργου οὐδένα ἐποιούτο λόγον, περὶ δὲ τοὺς τελαμάσθαι τῆς βιβλίδων πολλὴν ἐποιούτο ἀσθὴν, μέμφως ἤξιοθησαν.

Θεοφίλῳ ἀναγνώστῃ. ρνα.

Ὁ μακρίτος Τιμόθεος ὁ σὸς ἀδελφός, ἐξ ἀνθρώπων ὡχέτο, πάν μὲν ὅσον εἶχε ἡμίονον, ἐν γῆ καταλείψας. τῇ δὲ

se habent, vt habent, etiamsi nolimus, demus operam, vt eos, qui, & hinc, & illic praeclare atque cum gloria viuunt, imitemur.

Eidem. 148.

Eorum, qui rectè atque ex virtute viuunt, fermo (vir admirande) iure iurando quouis maiorem fidem nancisceris, audientium omnium calculis coronatur. At vehementer amari velle, à vehementi amore proficiscitur. Quamobrem si sermonibus nostris fidem haberi volumus, rectè viuamus. Si autem diligi, diligamus.

Casio Scholastico. 149.

Quòd hanc epistolam, quam de virtute ac non amādis pecuniis ad te nuper scripsi, maiore in modū admiratus es, hinc satis signididisti, te persuasum istud habere, rectū esse his obtēperare. Quemadmodū enim quæ vituperamus, fugimus, si sapimus: ita contrā, ea, quæ admiramur amplectimur. Hæc igitur cole: immortalem enim gloriam parturiunt.

Epimacho. 150.

Quoniā quid sibi illud velit, Magnificat Phylacteria, vt tibi exponā, per literas à me petiisti, illud scito, quòd perexigui quidā libelli erāt, Legem continētes: quos quidē Iudæorum magistri gestabāt, quemadmodum etiam nunc fœminæ parua Euāgelia. Quandoquidem enim Legislator, vt eos in opus iniiceret, atque obliuionē ab eis amoliretur, illud lege lata promulgarat, Appēdesi iustificationes meas in manu tua: ipsi autem operis quidem nullam curā gerebant, at circa libellorum lora plurimum studij adhibebant, idcirco reprehensū sunt.

Theophilo Lectori. 151.

Beatus Timotheus frater tuus ex hominum cœtu excessit, id quidem omne quod mortale habebat, in terra deserens, animo

Z iiij